

Παναγιώτης Μαυροειδής

Δεν προσθέτει κανείς κάτι ουσιαστικό αν αναφερθεί στην καταστρεπτική δράση του ανέμου σε περίπτωση πυρκαγιάς

Είναι αλήθεια κοινότυπο το να αναφερθεί κανείς στην δύναμη του “θολού και μελανιασμένου” νερού ενός ορμητικού και περιτοχισμένου χειμάρρου στην περίπτωση μιας έντονης βροχόπτωσης.

Είναι φυσικό, μπορεί να προσθέσει κανείς, ότι σε αυτές και άλλες

περιπτώσεις, να μη μπορούν να καταφέρουν και πολλά οι γεμάτοι αυτοθυσία πυροσβέστες ή άλλοι εθελοντές.

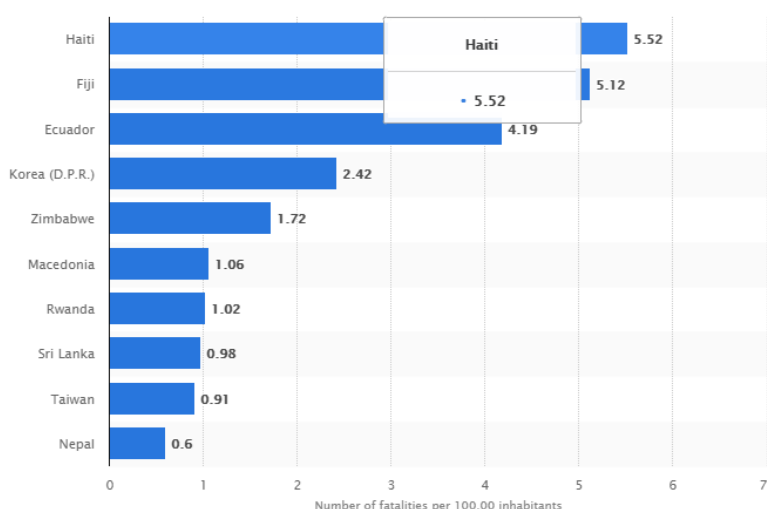
Το να λέει κανείς ότι τα φυσικά φαινόμενα είναι ... φυσικά, δεν αποτελεί παρά μόνο μια φλύαρη ταυτολογία.

Και ένοχη ..

Το ερώτημα είναι τι έκανε και τι κάνει η οργανωμένη ανθρώπινη κοινωνία με δεδομένη την φύση των φυσικών φαινομένων.

Ο άνθρωπος δε μπορεί ποτέ να σταματήσει τους σεισμούς. Αναπτύσσει όμως μέτρια, καλή, καλύτερη ή /και άριστη αντισεισμική προστασία. Αυτή η διαβάθμιση έχει εντελώς ταξικό και όχι φυσικό, υπερφυσικό ή μεταφυσικό πρόσημο. Τόσο η κατεύθυνση ανάπτυξης της τεχνολογίας όσο και το πεδίο εφαρμογής της. Η ζωή δείχνει ότι κατά βάση ισοπεδώνονται το Μενίδι και τα Άνω Λιόσια και όχι η Κηφισιά. Η Τεχεράνη, η Αϊτή και η Πόλη του Μεξικού και όχι (τόσο καταστρεπτικά) οι πόλεις της Ιαπωνίας και ας δέχονται σεισμούς της μέγιστης έντασης. Μια ματιά στο χάρτη των θυμάτων (ανά 100.000 κατοίκους) από φυσικές καταστροφές παγκόσμια, είναι πολύ κατατοπιστική.

The ten countries with the most fatalities per 100,000 inhabitants from natural disasters in 2016

DOWNLOAD SETTINGS SHARE

PNG PDF XLS PPT

DESCRIPTION SOURCE MORE INFORMATION

This statistic shows the ten countries with the most fatalities per 100,000 inhabitants from natural disasters in 2016. In 2016, around 5.12 people per 100,000 inhabitants lost their lives from natural disasters in Fiji.

🇪🇺 🇩🇪 🇬🇧

α κάνει πολύ λίγα (και με πολύ μακροπρόθεσμα και όχι άμεσα αποτελέσματα) για την αποφυγή εντοπισμένων έντονων βροχοπτώσεων. Μπορεί όμως να πάρει μέτρα αντιπλημμυρικής προστασίας με έργα υποδομής. Και αυτά έχουν επίσης διαβάθμιση και ταξικό πρόσημο τόσο στην έκταση όσο και στην ποιότητα και αποτελεσματικότητά τους. Όπως και νάχει, πάντα θα πνίγονται η Μάνδρα ή ένα Καματερό και όχι μια Εκάλη. Η Νέα Ορλεάνη και όχι η Νέα Υόρκη

Αυτό που δεν είναι φυσικό, ούτε αθώο, είναι να παρουσιάζονται τα τωρινά ή διαχρονικά ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΡΓΑ, ως φυσικά και αναπότρεπτα φαινόμενα.

Δεν είναι φυσικό φαινόμενο να έχει προ αρκετών ετών διαλυθεί η Δασική Υπηρεσία σε όλη την Ελλάδα με το πέρασμα των αρμοδιοτήτων της σε μια ταυτόχρονα καταρρέουσα Πυροσβεστική που διαχρονικά είχε καθήκοντα περισσότερο στον αστικό ιστό.

Είναι πρόκληση να θεωρείται φυσικό φαινόμενο η αδυναμία της Πυροσβεστικής στην αντιμετώπιση μιας πυρκαγιάς όχι στα Απαλάχια όρη αλλά δίπλα στην Αθήνα και τη θάλασσα. Την ίδια στιγμή που η υπηρεσία αυτή υποστελεχώνεται και στηρίζεται όλο και περισσότερο σε συμβασιούχους ή εθελοντές πυροσβέστες.

Ο
ά
ν
θ
ρ
ω
π
ο
ς
μ
π
ο
ρ
ε
ί
ν

Γιατί αλήθεια θεωρείται φυσικό φαινόμενο η τυπική και άτυπη μετατροπή όλης της Αττικής συμπεριλαμβανομένων δασών, ρεμάτων και ακτών, σε οικοδομική ζώνη;

Μήπως αλήθεια φταίει ο Θεός Άνεμος ή έστω ο μεμονωμένος αυθαιρετάκιας όταν η πολιτεία εντάσσει στο σχέδιο πόλης, ρέματα και δάση ή ολόκληρες περιοχές χωρίς να προϋπάρχουν δίκτυα όμβριων ή αποχέτευσης;

Πως να αντιμετωπιστούν αλήθεια οι πυρκαγιές σε τόσες και τόσες όμορφες περιοχές της Ελλάδας όταν τα χωριά είναι πλέον έρημα και χωρίς χέρια, ανθρώπους με γνώση της γης και μονοπάτια; Για την ερήμωση της υπαίθρου και των περιφερειών, φταίει αλήθεια η Βροχή και ο Κεραυνός ή ένα μοντέλο ζωής που αρχίζει και τελειώνει στη δημιουργία 100 ακόμη Αθηνών με την απαραίτητη δημιουργία “οικονομικών κλίμακας” για επιχειρηματική δράση; Ας μην αρχίσουν πάλι οι εύκολες ενοχοποιήσεις όσων “προτιμούν την πόλη και την καλή ζωή”. Είναι αλήθεια πολιτισμός και ζωή να μην έχουν τα χωριά σχολείο, αλλά να έχουν μόνο άπειρες εκκλησίες και νεκροταφείο;

Από πότε αλήθεια έχουν να γίνουν στοιχειώδη έργα υποδομής σε πόλεις και ύπαιθρο σε ότι αφορά δασοπροστασία, πυροπροστασία ή πλημμύρες; Καλά τα πανηγύρια για τα (αιματηρά) πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά να οι θλιβερές συνέπειες του γεγονότος ότι δεν υπάρχει πλέον στοιχειώδεις Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Και αλήθεια, γιατί άραγε δε μας έσωσαν εκείνα τα ΕΣΠΑ, τα άπειρα LEADER και τα λοιπά χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ;

Ή μήπως είναι φυσικό να ξεοδεύονται κοντά 4 δις το χρόνο για F16 που φουντάρουν (παίρνοντας στο θάνατο νέους) και υποβρύχια που γέρνουν (γεμίζοντας τις τσέπες διαφόρων), αλλά η Πυροσβεστική να δουλεύει με λίγα σκάφη και ελικόπτερα “σαπάκια”.

Μόνο με αυτή την έννοια είναι σωστό να πούμε “είναι φυσικό και επόμενο” ή πιο σωστά “λογικό και επόμενο”, να πνίγονται και να καίγονται άνθρωποι μέσα στα ίδια τους τα σπίτια και στην ίδια την Αθήνα. Γιατί τώρα αλήθεια κατάπιαν τη γλώσσα τους όσοι μιλούσαν πονηρά ή με αφέλεια για λιγότερο κράτος χάνοντας την ουσία για το τι πρέπει αυτό να κάνει ή να μην κάνει; Δεν ξεπλένει κανένα το να φορτώνουν όλα τώρα στην Πυροσβεστική, την ολιγωρία ή τις παραλείψεις της στιγμής.

Μόνο οργή και αηδία προκαλούν ο Τσίπρας τώρα ή ο Σαμαράς παλιότερα, όταν, για να σώσουν τη δική τους μαλακή καρέκλα θυμούνται τον στρατηγό Άνεμο ή τα.. σχέδια δολιοφθοράς Τούρκων ή Ρώσων (ή μήπως και ...Σκοπιανών;). Καλή είναι η καρέκλα και η διαχείριση, αλλά όταν πρέπει να αναλάβουν στοιχειώδεις ευθύνες, τότε θυμούνται το Θεό και τη μητέρα Φύση. Μα αν ήταν αυτοί να δώσουν τη λύση θα έπρεπε ήδη να τους έχουν κάψει. Δυστυχώς ή ευτυχώς, και αυτό το τελευταίο, δε μπορεί παρά να είναι ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΈΡΓΟ. Θα ήταν λοιπόν πιο χρήσιμο όχι να κλαιγόμαστε αλλά να τους πάρουμε με τις πέτρες και να τους κάψουμε μέσα στο βιτρινολικό τους ψέμα.

ΥΓ1: Έχει αλήθεια φανταστεί κανείς, τι θα γινόταν στην περίπτωση που θα έπρεπε τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας (αυτά που τα κρατούν όρθια απλήρωτοι και κατάκοποι γιατροί και νοσηλευτές /ιες) να αντιμετωπίσουν μια επιδημία ή έστω ένα παρατεταμένο καύσωνα;

ΥΓ2: Αυτοί οι πολυπόθητοι “επενδυτές” που θα έρθουν (αν σφίξουμε και άλλο το ζωνάρι), θα βάλουν παραδάκι σε έργα υποδομής για την “πλέμπα” που δεν “αποδίδουν” ή μήπως σε έργα που φέρνουν παραδάκι στην τσέπη τους;